

“Mecnûn ile bir mekteb-i aşk içre okurduk
Ben Mushaf’ı hatm etdim o “Ve’l-leyl”de kaldı.”

(Lâedri)

“Şeb-i yeldâda uzar fecre kadar kıssa-i aşk
Tâ ki Mecnûn bitirir nutkunu Leylâ söyler.”

(Yahya Kemal Beyatlı, *Eski Şiirin Rüzgârıyla*, 1962, s. 83)

“Sıcak yaz göklerinde
Önde uzanan ovada
Birden bir ışık sağdan
Bir ışık soldan çıkar
Ve bunlar
Şimşek hızıyla birbirine ulaşırlar
Bunu halk adak için uğur sayar
Derler: Leylâ ile Mecnun buluştular
Bir göz açıp kapama anında
Ne varsa dile muradında
Mutlak yerine gelir arzun
Yerde kavuşmayanlar gökte kavuşurlar
Ve bir uğurlu anda
Kavuşmak isteyenleri kavuştururlar.”

(Sezai Karakoç, *Leylâ ile Mecnun*, 1983, s. 80)

